

Ophævelse, ikke har Krav paa Bidrag til sit eget Underhold, medmindre ganske særlige Grunde taler derfor. Udvalget har ment, at Grundene maatte være *ganske* særlige, for at noget saadant skulde kunne ske. Ændringsforslag Nr. 4 til § 8 foreslaar en ny Affattelse af 2det Stykke. Der findes heri den Realitetsændring, at Afsoning ikke kan anvendes overfor Hustruen i de Tilfælde, hvor hun undlader at yde de Bidrag, der maatte være hende paalagt til Mandens Underhold. Ændringsforslaget under Nr. 5 til samme Paragraf bestemmer, at der skal være ganske særlige Grunde til Støde, saafremt Underholdsbidrag efter §§ 5 og 6 skal kunne paalægges for en Tid, der ligger mere end et Aar forud for Begæringen, der maatte være fremsat herom. Ændringsforslag Nr. 6 til § 11 er stillet af et Mindretal, og jeg maa forudsætte, at dette Ændringsforslag saavel som det følgende, Nr. 7, stillet af et andet Mindretal, bliver begrundet af Forslagsstillerne, saa jeg skal foreløbig afholde mig fra at omtale dem.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 18 gaar ud paa at indføre en Bestemmelse om, at den ene Ægtefælle ikke maa pantsætte eller med andre Ord optage Laan mod Pant i den Ejendom, der tjener dem til fælles Bolig, uden den anden Ægtefælles Samtykke. Flertallet anser denne Bestemmelse for at være en økonomisk Sikkerhedsforanstaltning med Hensyn til Ægtefællernes fælles Ejendom. Da jeg har den Ære at tilhøre det Mindretal paa to Medlemmer, som — formentlig uden noget større Haab om Sejr — meget vil anbefale Medlemmerne af det høje Ting at stemme imod dette Ændringsforslag, maa det maaske være mig tilladt ganske kort at begrunde, hvorfor vi ikke har kunnet deltage i Indstillingen paa dette Punkt. Vi kan ikke erkende, at denne Bestemmelse egentlig yder nogen økonomisk Beskyttelse; thi Folk, der ejer noget, kan jo godt gøre Gæld, naar de stiller den nødvendige Sikkerhed, selv om det ikke sker ved Pant i fast Ejendom; ja, det kan oven i Købet stille sig saaledes, at der kan gøres Arrest i den faste Ejendom for en Gæld, som er stiftet paa anden Maade. Efter vor Opfattelse kan Bestemmelsen komme til at virke hemmende paa forstandige økonomiske Dispositioner til Familiens Fordel, og i adskillige Tilfælde kan det føre til, at der bliver arbejdet med langt dyrere Driftsmidler, end der vilde kunne skaffes den paagældende ved et fast Laan, hvis det da ikke ligefrem faar til Følge, at de ønskede Driftsmidler ikke skaffes til Veje. Hertil kommer saa desuden, at det er blevet Udvalget meddelt,

at en tilsvarende Bestemmelse, der er indført i Sverige, her har virket uheldigt. Mindretallet fraraader derfor indtrængende det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 8 til § 18.

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 til § 22 og Ændringsforslag Nr. 11 til § 26 vil formentlig blive omtalt fra anden Side, og jeg skal derfor foreløbig afholde mig fra at omtale disse. Udvalget er enigt om at indstille, at de særlige Bestemmelser angaaende Hustruens Gældsansvar, som findes i § 27, udgaar, ligesom man er enig om at foreslaa, at § 35 udgaar; i § 35 gøres Forsøg paa at fastsætte den ene Ægtefælles Forpligtelse til at give den anden Ægtefælle et passende Vederlag for udført Arbejde. Til § 39 stiller Udvalget et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Overøvrigheden kan godkende vederlagsfri Overdragelse af Ejendele fra Hustruen til Manden, saa at det ikke alene bliver Justitsministeriet, der kan træffe saadanne Beslutninger. Til § 31 føjer Udvalgets Ændringsforslag en Bestemmelse om, at Bosondring kan forlanges af den ene Ægtefælle, naar den anden Ægtefælle ulovlig har ophævet Samlivet. De af et Mindretal til §§ 47 og 57 foreslaaede Ændringer skal jeg i alt Fald foreløbig ikke omtale. Det af Flertallet under Nr. 22 til § 57 stillede Ændringsforslag gaar ud paa at udelukke Søkendes Afkom fra Arv, hvor den ene Ægtefælle dør uden at efterlade sig Livsarvinger.

Hermed tror jeg i al Korthed at have gjort Rede for de stillede Ændringsforslag, i hvert Fald for dem, som det kan være naturligt for mig at udtale mig om. Men inden jeg slutter, maa det maaske være mig tilladt at gøre et Par Bemærkninger i Tilknytning til en Mindretalsbemærkning, som findes i Betænkningen. Der findes nemlig dér en Bemærkning om, at et Mindretal, bestaaende af det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager) og mig, havde ønsket en Ændring af Lovforslaget gaaende ud paa, at det formueretlige Forhold mellem Ægtefolk, hvis Ægteskab var indgaaet før denne Lovs Vedtagelse, ikke blev berørt af Loven, medmindre en af Ægtefællerne fremsatte Begæring herom. Jeg skal begrunde, hvorfor vi meget havde ønsket Loven ændret paa det Punkt.

Det fremgaar af den Form, Lovforslaget har faaet paa dette meget væsentlige Punkt, at hverken Ministeriet eller Familie- retskommissionen har fundet det rigtigt at tage den fulde Konsekvens af Lovens Virkninger, hvad Raadighed over Fællesboet angaar, for de Ægteskabers Vedkommende,